UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

Caput XIII. De Martyrio sancti Acepsimae & sociorum ejus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Visual Library

Κεφ. ιγ'.

Περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἁγίου ἀκεψιμᾶ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ὑπὸ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον καὶ ἀκεψιμᾶν τὸν ἐπίσκοπον συνελάβοντο, καὶ πολλοὺς τῶν ὑπ' αὐτὸν κληρικῶν· ἐπιλογισάμενοι δέ, τῇ ἄγρᾳ τοῦ ἡγουμένου ἠρκέσθησαν· τοὺς δὲ ἄλλους ἀφῆκαν, τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀφελόμενοι· ἰάκωβος δέ τις πρεσβύτερος, ἑκοντὴς εἵπετο τῷ ἀκεψιμᾷ καὶ δεηθεὶς τῶν μάγων, ὑπὸ τὸν αὐτὸν ἐγένετο δεσμόν· καὶ οἷα γηραλέῳ προθύμως ὑπηρετεῖτο· καὶ τὰς συμφορὰς αὐτοῦ ἐκούφιζεν ὡς ἐνῆν, καὶ τὰς πληγὰς ἐθεράπευε· μετ' οὐ πολὺ γὰρ τῆς συλλήψεως, ἱμᾶσιν ὠμοῖς χαλεπῶς αὐτὸν ἐβασάνισαν οἱ μάγοι, βιαζόμενοι προσκυνῆσαι τὸν ἥλιον· ὡς δὲ οὐκ εἶξε, πάλιν αὐτὸν ἐν δεσμοῖς εἶχον· κατ' ἐκεῖνο δὲ καιροῦ καὶ ἀϊθαλᾶς καὶ ἰάκωβος πρεσβύτεροι, ἀζαδάνης τε καὶ ἀβδιησοὺς διάκονοι, διὰ δόγμα δεσμωτήριον ᾤκουν, χαλεπώτατα ὑπὸ τῶν μάγων μαστιγωθέντες· χρόνου δὲ πολλοῦ παρελθόντος, ἐκοινώσατο περὶ αὐτῶν τῷ βασιλεῖ ὁ μέγας ἀρχιμάγος· καὶ ἐπιτραπεὶς ὡς βούλεται τιμωρήσασθαι αὐτούς, εἰ μὴ τὸν ἥλιον προσκυνήσουσι, δήλην τοῖς ἐν δεσμωτηρίῳ ἐποιήσατο τὴν Σαβώρου πρόσταξιν· ὡς δὲ ἀναφανδὸν ἀπεκρίναντο, μήποτε σφᾶς προδότας γενέσθαι τοῦ Χριστοῦ, μηδὲ τὸν ἥλιον προσκυνῆσαι, ἀφειδῶς αὐτοὺς ἐβασάνισε· καὶ ἀκεψιμᾶς μὲν ἐν ταῖς τοῦ δόγματος ὁμολογίαις ἀνδρείως διαμείνας, ἐτελεύτησε· τινὲς δὲ τῶν ἐξ ἀρμενίας παρὰ πέρσαις ὁμήρων, τὸ λείψανον αὐτοῦ λάθρα ὑφελόμενοι, ἔθαψαν· οἱ δὲ ἄλλοι, καίπερ οὐχ ἧττον μαστιγωθέντες, παραδόξως ἔζων· καὶ μὴ μεταθέμενοι τῆς γνώμης, πάλιν ἐν δεσμοῖς ἐγένοντο· σὺν αὐτοῖς δὲ ἦν καὶ ἀϊθαλᾶς, ὃς ἐν τῷ τύπτεσθαι τεινόμενος, ὑπὸ τοῦ ἄγαν ἑλκυσμοῦ ἀπὸ τῶν ὤμων διεσπάσθη τοὺς βραχίονας, καὶ νεκρὰς μόνον καὶ ᾐωρημένας τὰς χεῖρας ἔφερε, ὡς ἄλλους τῷ στόματι αὐτοῦ τὴν τροφὴν προσάγειν· ἐπὶ ταύτης τῆς ἡγεμονίας, μαρτύρια τοῦ βίου περιέστησαν, πρεσβυτέρων τε καὶ διακόνων, καὶ μοναχῶν καὶ ἱερῶν παρθένων, καὶ τῶν ἄλλων περὶ τὰς ἐκκλησίας ὑπηρετουμένων καὶ περὶ τὸ δόγμα διακειμένων, πλῆθος ἀναρίθμητον·

Caput XIII.

De Martyrio ſancti Acepſimæ & ſociorum ejus.

SUb idem tempus Acepſimam Epiſcopum, multoſque ex ejus clericis corripuerunt. Poſtea tamen deliberatione habita, ipſum Antiſtitem cepiſſe contenti, reliquos ablatis eorum facultatibus dimiſerunt. Jacobus autem quidam Presbyter ſua ſponte Acepſimam ſecutus eſt. Cumque impetraſſet à Magis ut cum ipſo pariter in vinculis verſaretur, ipſi utpote ſeni alacriter miniſtrabat, ejusq; ærumnas ſublevabat prout poterat, & vulneribus medicinam adhibebat. Nam paulo poſt quam captus fuiſſet, Magi loris crudis eum verberaverant, Solem adorare cogentes. Sed cum id facere recuſaſſet, rurſus eum in vincula conjecerant. Per idem tempus Aithalas quoque & Jacobus Presbyteri; & Azadanes atque Abdieſus Diaconi, ob doctrinam Chriſti à Magis crudeliſſime flagris cæſi, in cuſtodia detinebantur. Poſt longum autem temporis ſpatium, ſummus princeps Magorum de illis regem conſuluit. Cumque liberam accepiſſet poteſtatem, eos pro arbitratu ſuo puniendi niſi Solem adoraviſſent, mandatum Saporis iis qui in carcere tenebantur, ſignificat. Qui cum diſerte reſpondiſſent, nunquam ſe Chriſtum prodituros, nec Solem adoraturos eſſe, crudeliſſime eos torſit. Et Acepſimas quidem in confeſſione fidei fortiter perſeverans, mortem oppetiit. Cujus reliquias quidam ex Armenia qui obſides erant apud Perſas, clanculo auferentes, ſepulturæ mandarunt. Reliqui vero, quamvis non minus acerbe flagris cæſi eſſent, præter omnium opinionem in vita manſerunt; & cum priſtinam ſententiam non mutarent, iterum contruſi ſunt in vincula. Inter hos fuit etiam Aithalas, qui cum inter verberandum diſtenderetur, præ nimia extenſione brachia ei ab humeris divulſa ſunt: manusque mortuas ac pendulas deinceps circumtulit, ita ut alii cibos ori illius admoverent. Sub eodem principatu, innumerabilis multitudo Presbyterorum, Diaconorum, Monachorum & ſacrarum virginum, & aliorum qui in Eccleſiis miniſtrabant & pro doctrina fidei laborabant, martyrio conſummata eſt.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

A Epiſcopi vero quos quidem accepi, Barbaſymes, Paulus, Gaddiabes, Sabinus, Mareas, Mocius, Joannes, Hormiſda, Papas, Jacobus, Romas, Maares, Agas, Bochres, Abdas, Abdieſus, Joannes & Abramius, Agdelas, Sapores, Iſaac & Dauſas: qui quidem captivus à Perſis abductus fuerat ex loco quodam qui Zabdæus dicitur: tunc temporis vero pro fidei Doctrina occiſus eſt unà cum Mareab de Chorepiſcopo, & clericis ſuis ducentis circiter & quinquaginta, qui unà cum illo capti fuerant à Perſis.

ἐπίσκοποι δὲ ὧν ἐπυθόμην, Βαρβασύμης, καὶ Παῦλος, καὶ Γαδδιάβης καὶ Σαβῖνος, καὶ Μαρέας καὶ Μώκιος, καὶ Ἰωάννης καὶ Ὁρμίσδας, Πάπας τε καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ῥώμας καὶ Μαάρης, καὶ Ἄγας καὶ Βόχρης, καὶ Ἀβδᾶς καὶ Ἀβδιησοῦς, Ἰωάννης τε καὶ Ἀβράμιος καὶ Ἀγδελᾶς, καὶ Σαβώρης καὶ Ἰσαὰκ καὶ Δαῦσας, ὃς αἰχμάλωτος ἠγμένος ὑπὸ Περσῶν ἀπὸ Ζαβδαίου χωρίου ὧδε προσαγορευομένου· κατ' ἐκεῖνο δὲ καιροῦ ὑπὲρ τοῦ δόγματος τέθνηκεν, ἅμα Μαρεαβδῃ χωρεπισκόπῳ, καὶ κληρικοῖς τοῖς ὑπ' αὐτὸν, ἀμφὶ διακοσίοις πεντήκοντα, οἳ παρὰ Περσῶν αἰχμάλωτοι συνελήφθησαν.

Caput XIV.

B

De Millis Epiſcopi Martyrio, deque ejus converſatione: & ut Sapores ſedecim millia virorum nobilium in Perſide Martyrio ſuſtulit, præter alios obſcuræ ſortis homines.

Sub idem tempus Milles quoque Martyrio perfunctus eſt. Hic initio quidem apud Perſas militaverat: poſtea vero relicta militia, Apoſtolicam vivendi rationem æmulatus eſt. Cum autem Perſicæ cujuſdam civitatis ordinatus eſſet Epiſcopus, multa ſæpenumero paſſus eſſe dicitur, & verbera tractusque membrorum C ſuſtinuiſſe. Sed cum nemini illic perſuadere potuiſſet ut Chriſtianus fieret, moleſte id ferens, malum imprecatus eſt civitati, & aliò migravit. Nec multo poſt, cum Primores illius urbis in regem deliquiſſent, immiſſus in eos exercitus cum trecentis elephantis, urbem eorum ſubvertit, & aratrum ſolo impingens, velut in arvo ſementem fecit. Milles vero peram duntaxat geſtans, in qua ſacrum Evangeliorum codicem reconditum habebat, Hieroſolymam orationis cauſâ profectus eſt: atque inde in Ægyptum perrexit, ut D Monachos ibi degentes videret. Quanta porro iſte vir & quam admiranda opera perpetraſſe memoretur, teſtes ſunt Syri, qui ejus vitam & actus literis prodiderunt. Mihi vero ſatis eſſe arbitror, hæc de illo, deque iis qui regnante Sapore martyrium in Perſide perpeſſi ſunt, impræſentiarum commemoraſſe. Vix enim ullus omnia quæ illis contigerunt, poſſit recenſere; quinam ſcilicet & unde fuerint, & quomodo Martyrium conſummaverint, & quæ ſuppliciorũ genera toleraverint. Quippe hujusmodi cruciatuum innume-

Κεφ. ιδʹ.

Περὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἐπισκόπου Μίλλη, καὶ τῆς πολιτείας αὐτοῦ· καὶ ὅτι Σαβώρειος μυρίους ἑξακισχιλίους ἐπισήμους ἐν Περσίδι ἐμαρτύρισεν, ἄνευ τῶν ἀσήμων ἀνθρώπων.

Ὑπὸ τοῦτον τὸν χρόνον, καὶ Μίλλης ἐμαρτύρησεν· ὃς τὰ μὲν πρῶτα παρὰ Πέρσαις ἐστρατεύετο· μετὰ δὲ ταῦτα καταλιπὼν τὴν στρατείαν, τὴν ἀποστολικὴν πολιτείαν ἐζήλωσε. λέγεται δὲ πόλεως Περσικῆς ἐπίσκοπος χειροτονηθεὶς, C πολλὰ πολλάκις παθεῖν, καὶ πληγὰς ὑπομεῖναι καὶ ἑλκυσμούς· ὡς δὲ οὐδένα ἔπεισε χριστιανίσαι, χαλεπῶς ἐνεγκὼν, ἐπηράσατο τῇ πόλει, καὶ ἀνεχώρησε· μετ' οὐ πολὺ δὲ τῶν ἐνθάδε ἐπιτελούντων ἐξαμαρτόντων εἰς βασιλέα, παραγενομένη στρατιὰ μετὰ τριακοσίων ἐλεφάντων τὴν πόλιν κατέστρεψαν, καὶ οἷα ἄρουραν γεωργήσαντες ἔσπειραν. Μίλλης δὲ μόνον πήραν ἐπιφερόμενος, ἐν ᾗ τὴν ἱερὰν βίβλον τῶν εὐαγγελίων εἶχεν, εἰς Ἱεροσόλυμα ἀπῆλθεν εὐξόμενος· κἀκεῖθεν εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ θέαν τῶν αὐτόθι D μοναχῶν. οἷον δὲ τοῦτον τὸν ἄνδρα παράδοξα καὶ θεσπεσίων ἔργων δημιουργὸν γενέσθαι παρειλήφαμεν, μαρτυροῦσι Σύρων παῖδες, οἳ αὐτοῦ πράξεις καὶ τὸν βίον ἀνεγράψαντο. ἐμοὶ δὲ ἀρκεῖν ἡγοῦμαι ταῦτα τέως περὶ αὐτοῦ διεξελθεῖν, καὶ τῶν ἐν Περσίδι μαρτυρησάντων ἐπὶ τῆς Σαβώρου βασιλείας. σχολῇ γὰρ ἂν ἅπαντα τὰ ἐπ' αὐτοῖς γεγενημένα ἀπαριθμῆσαι, τίνες τε ἦσαν καὶ πόθεν, ἢ πῶς τὴν μαρτυρίαν ἐπετέλεσαν, καὶ ποίας τιμωρίας ὑπομεῖναν· παντοδαποὶ γὰρ τῶν τοιούτων τε-